

‘Ik heb geen bijzonder goed geheugen’

HET GEHEUGEN VAN HET LICHAAM

En toch komen uit dat geheugen van Eric de Kuyper hele boekwerken voort.

‘Ik heb de indruk dat het schrijven zelf de functie van het geheugen vervult.

Het mechanisme van het geheugen vindt letterlijk plaats met de hand, met de pen op het papier, door het schrijven zelf.’

Het geheugen met de hand

Regelmatig zeggen lezers mij hoe ‘filmisch’ ze mijn boeken vinden. Ik weet nooit goed wat ze daarmee bedoelen. Het is zo dat ik veel beschrijf en op die manier vergane sferen probeer op te roepen. Maar er gebeurt meestal weinig in mijn boeken en speelfilms dienen toch een verhaal te vertellen? Veel meer dan het evoceren van het wel en wee van een familie in de dagdagelijkse dingen is *Aan Zee* of *De hoed van tante Jeannot* dan ook niet.

Filmisch, mijn boeken? Bedoelen de lezers misschien dat ze zich bij het lezen iets kunnen voorstellen, als in een film. ‘Als in een film’ zou dan betekenen: heel precies, met een overvloed aan dat soort concrete details die beelden nu eenmaal vullen. Details die er eigenlijk niet toe doen, maar opgeteld een beeld scheppen van een straat, een stad, de mensen die er leven. Ja, dat is zo: door middel van woorden probeer ik beelden en taferelen te scheppen en te her-

scheppen. Maar echt *werken* met beelden, met *echte* beelden werken, zonder behulp van woorden, is toch nog iets anders.

Omdat ik in een vorig leven films heb gemaakt, wordt mij gevraagd waarom ik mijn boeken niet verfilm. Op die vraag kan ik antwoorden: ik heb mijn boeken geschreven omdat ik ze niet kan filmen; ik heb mijn films gemaakt omdat ik ze niet had kunnen schrijven. Dat neemt niet weg dat anderen wel kunnen

Pink Ulysses - Eric de Kuyper (film, 1990)

